

familie voorgoed verliet en eerst in Parijs en later in ons land, het centrum van de publiciteit der jonge filosofie, aan de nieuwe geestesstromingen was blootgesteld zonder enige steun. Een kenmerkende bijzonderheid is nog, dat toen in Veere zijn zesde zoon werd geboren in het jaar 1762, dat het laatste was van het vruchtbaarste lustrum in de auteurswerkzaamheid van Rousseau, dit kind prompt... Jean Jacques werd gedoopt. Mathieu Brodier naderde wel zo dicht tot de religion naturelle van de vicaire Savoyard uit het vierde boek van de Emile als een officiële godsdienstonderwijzer zich slechts kon veroorloven. Wat daarvan zij, naar de geest van zijn tijd was hij ongetwijfeld een krachtige en invloedrijke figuur van een respectabele geloofsovertuiging.

Op 22 maart 1788 heeft de kerkeraad een commissie moeten benoemen om te beraadslagen over de wijze, waarop de taak van Brodier, die deze door zijn leeftijd en zwakheid niet meer kon vervullen, kon worden verlicht. Op 20 april ontving hij voor een jaar dispensatie van de openbare voorlezingen. Wel zou hij de godsdienstoefeningen en de kerkeraadvergaderingen moeten blijven bijwonen. Op 1 februari 1789 gaf ds. H. A. Certon de kerkeraad kennis van zijn overlijden. Zijn weduwe kreeg nog f 42.- voor de moeite, welke de overledene zich had getroost om de doop- en trouwboeken over te schrijven, terwijl zij voorts blijkbaar een vaste toelage ontving. Zij bedankte daarvoor althans op 21 oktober 1798, verklarende deze steun in den vervolge te kunnen ontberen. Zij stierf op 31 mei 1816 te Delft.

Twee kinderen van Mathieu Brodier hebben in Rotterdam nieuwe luister aan de familie bijgezet.¹⁾ Het schijnt aangewezen in de eerste plaats melding te maken van de jongste van deze kinderen, de op 17 oktober 1775 uit het laatste huwelijk haars vaders geboren Henriette, parel van haar geslacht. Na haar vaders dood werd zij opgevoed door haar grootmoeder van moeders zijde Henriette Clesse, waarschijnlijk omdat deze haar meter was. Weliswaar overleed deze grootmoeder zelf reeds op 27 juni 1791, doch tot geluk van Henriette was zij voor de tweede maal gehuwd en wel met een kundig en merkwaardig man, een oud vriend van de familie: Jean Louis Roussilhe, op 17 april 1734 geboren te St.

1) Van een derde, de op 23 december 1781 gedoopte Rosine Christine, is mij slechts bekend, dat zij, ongehuwd, in 1864 in Oisterwijk begraven is.